

Nr 99
Oktoober
2023

Kalmetu Sõna
ajaleht asutatud 1995. a
16. detsembril

I klassis õpivad 2023/24

1. Aaron Abdalla
2. Bogdan Izumrudov
3. Rahnell Kohk
4. Grete- Eliis Käba
5. Carl Liiva
6. Marko Mättas
7. Trevor Org
8. Rosanna Palta
9. Romet Soovik
10. Sophie Tirka
11. Emilia Tolis
12. Karl Joosep Topolev

Heljo Kurg ja 1. klass

Üksik rebane

Elas kord üks rebane, kelle nimi oli Tom, ta kartis pimedust ja oli üksik.

Ükskord, kui tuli öö, oli ta kodust eemal, ta kartis nii väga ja hakkas metsas ringi jooksma. Jooksis üle mägede ja ümber järvede, kuni jõudis ühe suure puu juurde, mille juures nägi ta valgust. See valgus tuli linnast, aga rebane Tom ei teadnud seda. Ta jalutas linna, kus nägi valgust. Kui ta sinna jõudis, hakkas vihma sadama. Ta otsis kedagi, kes laseks ta enda juurde elama kasvõi selleks üheks ööks, aga keegi ei lasknud, kõik hoopis jooksid ta eest minema ja kartsid teda. Rebane Tom ei mõistnud, miks inimesed teda kartsid, sest ta oli seal, et leida peavarju ja sõpra.

Ta läks ühte tänavavahesse, kus sai magada prügikasti kõrval. Hommikul üritas ta leida koduteed, aga ei leidnud ja kõht oli tühi. Ta nägi mingit söögipoodi kaugel tänava nurgas. Läks sinna ja võttis sealt sööki ja sai kõhu täis. Ta ei teadnud, et peab maksma ja jalutas lihtsalt välja. Kui ta sealt lahkus, võtsid mingid inimesed ta kinni. Ta arvas, et ta viiakse koju, aga ta pandi hoopis kuhugi puuri. Ta ei saanud aru, mis juhtus ja arvas ikka, et ta viiakse koju. Oli möödunud paar päeva, teda oli toidetud, aga tal oli ikka koduigatsus. Kuni üks õhtu tulid mingid inimesed sinna ja lasid ta puurist välja ja ta viidi metsa tagasi, kus ta sai kokku jälle oma perega.

Kui ta veel surnud pole, elab ta ikka veel rahus oma perega metsas.

Romet Grünberg 7. klass

Suvekirjandid

Esimene september polnud pooltki nii hirmus, kui arvasin. Kõik läks sujuvalt ning läksin koju hea tundeaga. Ma arvan, et mu lemmikasi esimese päeva puhul oli kindlasti käe kõrval pisikest aulasse viia, see tegi mu südame tõesti väga soojaks. Kui ise esimesse klassi astusin, unistasin olla sama suur ja eeskujulik kui see tüdruk, kes mind saatis. Mäletan, kuidas vaatasin seda tüdrukut imetlevate silmadega. Aeg lendab palju kiiremini, kui me arvame, tunne on nagu just eile oleksin see väike tüdruk olnud, aga ei, nüüd viimaks olin mina see suur tüdruk, kes hoidis pisikese käest kinni ning loodan siiralt, et saan hea eeskuju olla ka talle. Kui koju jõudsin, siis kõik närviliselt küsisid, kuidas läks, kui olin öelnud, et hästi, mind kallistati ja õnnitleti. Polnud mingisugust otsest tähistust, aga mulle piisas, kuna pole midagi paremat kui pere soojus ja teadmine, et oled nad uhkeks teinud. Viimaks vaatasime õhtul mu vanema õega meie lemmiksarja poole ööni ning tõesti väga tore oli.

Ann Üprus 9.klass

Suve algul ma käisin paar päeva koolis ja siis sain puhkusele ja suvi algas suhteliselt igavalt, iga päev käisin sõbraga disgolfi mängimas ja niisama õues ja siis augusti algul oli plaan isaga Hiiumaale võistlustele minna, aga see jäi ära, sest praam oli täis ja siis mõtlesime, et läheme Räpinasse, sest seal polnud ma enne käinud ja seal oli väga äge rada, see oli mu esimene sõit suurtega, eelmine aasta olin ma juuniorklassis. Räpinas läks hästi, palju kukkumisi oli, sest rada kasteti liiga palju, õnneks ma ei kukkunud. Järgmine päev läksime Cantervilla lossi veeparki, mis on väga äge. Esimene september oli suhteliselt tore, viisime esimese klassi lapsed saali ette ja pärast aktust sõime jäätist. Koju tuli palju külalisi ja nii see kool algaski.

Sten Mattias Topolev 9. klass

Oma suvevaheajal olin ma väga palju Sakus vanade sõprade juures, seal käisin ka ühel sünnipäeval, kuhu jäin kolmeks päevaks. Saku sõpradega käisin ma ka väga palju Tallinnas kinos, spaas ja restoranis. Suvel toimusid ka kontserdid minu kodus. Sellel kontserdil esineti kolmel õhtul, kõigepealt Rändaja, siis Stig Rästa ja siis Silver Sepp. Minule endale meeldis kuulata kõige rohkem Stig Rästa kontserti. Käisin suvel ka Saaremaal. Seal viibisime mingil Indoneesia festivalil, kus pakuti erinevaid Indoneesia toite, näidati Indoneesia võitluskunsti ja lauldi. Kui festival oli lõppenud, siis läksime Kuressaarde spaasse, peale selle käisime veel Saaremaal matkal.

Roland Mättas 7. klass

Inspiratsioonipäev Viljandis

Ma käisin 3. oktoobril inspiratsioonipäeval, see toimus Sakala keskus. Oli huvitav ja sain uusi teadmisi juurde. Päevajuht oli Kärölin Korotkov (18). Ta tutvustas ennast meile lühidalt, et temaga on terve elu käinud kaasas sõna aktiivne noor ehk ta on aktiivne mitte füüsilises mõttes, vaid ta topib heas mõttes oma nina igale poole ja tahab saada kõigest osa ja ise teha kõike. Ta on veel Põhja-Sakala noorte volikogus.

Viljandimaa Heimtali Kooli 3 poissi tegid minifirma, mis sai Eestis minifirmade võistlusel 2. koha. Nende minifirma nimi on Puit ja Sepis. Nad alustasid oma minifirma tegemisega 8. klassis. Nad teevad peamiselt puust ja metallist tarbeesemeid, näiteks noad ja lõikelauad jne.

Veel rääkisid enda elulugudest Laura Kiviselg, Timo Siim ja Gedly Tugi.

Laura Kiviselg (24) on pärit Pärnust ja Kihnust. Sellel kevadel sai kõige kõrgema noor-sootootaja kutse. Talle meeldib oma töö.

Timo Siim (24) on Stenbocki majas peakokk. Juba väiksena õppis Suure-Jaanis kokandusringis ja talle meeldib kokata. Ta on olnud tööl presidendi kantseleis, on käinud välismaal praktilal restoranides. Ta sai töötada Rootsi restoranis, mis oli Euroopas TOP 5. kohal. Seal tuli jälgida paljusid nõudeid, selline töö tegemine talle väga ei meeldinud, ta nägi, kuidas maailma tipprestoranis söögitegemine täpselt käib. Stenbocki majja ta sai niimoodi, et peakoka koht vabanes.

Gedly Tugi (22) on tippspordlane odaviskes. Pärit on ta Karksi-Nuiast. Tal on 3 medalit: U18 ja U20 pronksmedalid ja U23 hõbemedal. Sporditee algas tal väiksena, kuna ta isa oli odaviskaja. Järgmisel aastal on tal olümpiamängud.

Endaga võtsin kaasa sellest päevast uusi teadmisi ja huvitavaid mõtteid.

Kevin Klein 8. kl

Minu suvevaheaeg

Minu suvevaheaeg hakkas reisiga Itaaliasse. Esmalt sõitsime autoga Riia lennujaama ja suundusime turvakontrolli ning siis tuli kaks tundi oodata, kuni me lennukisse saime. Lend kestis kolm tundi. Kui olime Itaaliasse jõudnud ja auto rentinud, hakkasime sõitma oma ööbimiskohta, villasse, mis asus kolme tunni kaugusel Roomast. Kui olime kohale jõudnud, siis esimese asjana hüppasin ma basseini. Me võtsime kaks päeva niisama villas puhkamiseks ja kolmandal päeval suundusime Roomasse colosseumi vaatama. Ühtlasi jäid ka teised vaatamisväärsused tee peale, seega uudistasime ka neid. Colosseum oli äge, see oli väga suur ehitis, pärast seda suundusime tagasi villasse ja jällegi basseini. Reisi kestel külastasime ka Pisa linna ja teisi väiksemaid kohti, mis asusid mägedes. Ülejäänud puhkuse veetsime villas. Ja siis oligi aeg tagasi Eestisse suunduda - läksime lennukisse ja kolme tunni pärast olimegi tagasi Riias.

Teodemar Arakas 7. kl

Intervjuu ajalooõpetajaga: Sandra Sammler

1. Kus Te töotasite enne Kalmetu kooli?

Eelnevalt töötasin ma Tartu Ülikoolis arheoloogias projektijuhina, kus olen väiksema koormusega siinamaani. Käisin ka arheoloogilistel kaevamistel, tegin laboritööd ja olin osa ühest arheokeemiaga tegelevast uurimiserühmast. Samuti olin/olen ka rahvatantsuõpetaja.

2. Miks Te tulite just Kalmetu kooli tööle?

Eelkõige oli sellel hea asukoht – lähedal Viljandi linnale, kus hetkel peamiselt elan. Samuti olen Kalmetuga olnud üle aastate natuke seotud (andnud arheoloogia kohta loengut ning aidanud kunagi ühe kooli muusikali koreograafiaga) ja kuulnud, et koolis on hea energia ning toredad kolleegid.

3. Mida Te teete vabal ajal ja millised on teie hovid?

Hobisid on mul mitmeid: pildistamine, joonistamine/maalimine, reisimine, mineviku huvitavad võitlusstiilid, endale kirjutamine, hobinäitlemine, kitarrimängimine, veeta palju aega looduses ja ka sõpradega. Ei saa salata, et õhtud lähevad tihti ka sarjade ja filmide alla (vahel lihtsalt ei jaksagi muud).

4. Kuidas Teile meie kool meeldib?

Siiamaani on olnud kogemused igati meeldivad. Olen õppinud nii kolleege kui klasse paremini tundma ning avastama, et tõesti igas õpilases on midagi huvitavat ning omapärast. Eks mulle natuke meeldib psühholoogia/filosoofia ka ning see, mille kaudu õpilasele oleks mõistlik läheneda. Olen nii öelda jälgija.

Ilmselt aga kõige mõnusam on kooli tahtjõud päriselt leida parimaid võimalusi õpetamiseks/kasvatamiseks ning see, kuidas kool ajaga kaasas käib.

Kõige raskem on siiamaani olnud rahvatantsu andmine, mis tuleb mulle üllatusena, sest olen seda ju palju kauem õpetanud kui ajalugu ning tundsin just, et olen selle selgeks saanud. Aga ei, arenguruumi on alati. Raske on ka häälega – taastan uueks nädalaks ära ja reedeks on jälle läinud. Hää ei kanna piisavalt ja on ülekoormus.

5. Millist muusikat Teile meeldib kuulata?

Oeh! Ohkan, sest see on alati keeruline küsimus, millele vastata. Täiesti seinast sein. Vahel võin kaasa karjuda rokki ja teinekord nutta mingi kurva meloodilise n-ö „halamislaulu“ taustal. Kui peaksin valima žanri, siis kindlasti *indie rock*. Vahel panen ka folki, estraadi, punki või poppi, tõesti olenevalt tujust. Tekno/elektro fänn ei ole.

On tõenäoline, et mul võib hommikul kooli sõites muusika üsna kõvasti autos käia ja see on natuke piinlik, aga natuke tore ka.

6. Millistes koolides olete varem õppinud?

Ma alustasin oma kooliteekonda väikeses Koigi külas, kus asub armas mõisakool. Gümnaasiumisse liikusin Paide Ühisgümnaasiumi (mis enam ei eksisteeri) ja siis kuus aastat Tartu Ülikoolis. Hobikoolide võimalust eriti ei olnud ning olin pigem tagasihoidlik ja arg laps ning ei soovinud, et mind kuskile huvikooli pandaks. Seda ma loomulikult nüüd kahetsen, oleks võinud ikka käia, sest noorena uusi asju omandada on palju kergem. Mingid ringid koolis olid ja rahvatantsu sain ikkagi lõpuks päris selgeks.

7. Missugune õpilane olite kooli ajal?

Põhikoolis olin tubli ja neljaviieline. Sain kiituseid, pidasin lõpukõne. Keskkoolis õppimise poolelt laisk ja lohe, ainult matemaatikat, füüsikat surusin kõvasti, muu läks vana põhikooli rasva pealt. Keskkoolis tekkisid lihtsalt hoopis teistsugused prioriteedid ja käisin väga loomin-

gulises koolis, kus oli palju esinemisi, laulmist, näitlemist jms. Seega ma ei kahetse, et vähem õppisin ja rohkem tegin hobiasju. Ülikoolis pead lihtsalt tubli olema, muidu läbi ei saa (aga igas loengus ma kindlasti kohal ei olnud).

8. Kas jutustaksite ühest naljakast loost, mis on Teiega viimasel ajal juhtunud?

Minuga ei juutu vist tihti naljakaid lugusid, aga ma n-ö „feilin“ tihti. Hahaa, viimane kord oli ehk see, et rääkisin Itaalia reisi muljetest ja tahtsin öelda, et ostsin sealt kõrvarõngad mehikesega, keda kutsutakse vist Al Pacinoks (kuulus näitleja) või midagi, mille peale sõbranna oli väga segaduses. Sain siis oma veast aru ning parandasin selle ära, et mõtlesin ikka Pulcinellat (selline õnnetoov karakter ja mehike Itaalias 17. sajandist). Feilimine on okei ja normaalne, impronäitlemise I reegel.

Perepäev Kalmetu Koolis

27. augustil peeti Kalmetu koolis traditsioonilist perepäeva. Toimus laat ning avatud olid mitmekesised tegevuspesad ja näitused. Mait Siirus oli külastajatele uudistamiseks välja seadnud

põllutehnika näituse, Sakala malev relvanäituse, Tänessilma Jahimeeste Selts jahindusteemalise näituse ning Kolga-Jaani vabatahtlikud päästjad olid kohal päästeauto ja varustusega. Ka Vana-Võidu Vibuklubi osavuspunkt oli menukas, tekitades hasarti kõigis, kes juba korra laskmist olid proovinud.

Ülekaalukalt olid sel aastal esindatud mootorratturid, esindusliku väljapaneku eest kandsid hoold motoklubi Concord, krossisõitjad

Kristjan Lomp ja Kaido Kase ning kohalik tsiklirahvas. Oli, mida imetleda, vaadata ja katsuda! Väiksemad külastajad said lustida batuutidel, võtta mõõtu sumomaadluses ning osaleda mustkunstniku etendusel. Tänu lapsevanem Anu Kiigele, olid laste rõõmuks kohal ka hobused. Liikumisaastale kohaselt toimusid meeleolukad sportmängud kergejõustikus, rammukatsumises ja mobiiliviskes.

Karin Mägi (kooli huvijuht)

Maria Poolakese tutvustas hobust

Mootorrattad ilmestavad Kalmetu kooli esist

Sai tutvust teha tuleõõrujate tööga

Sakala malev tutvustab oma varustust

Hetki nunnu näituselt

Mesilased

Mesinikud meil
valmis võtma kollast mett
mina ootan mett
Kevin Klein 8. klass

Mesilased meil,
kes toovad magusat mett,
kevad tulemas.
Jaak Püks 8. klass

Mesilane sutsab
ning inimene võpatab.
Suurt valu see suts tekitab,
valu ei lähe üle,
vaid levib üle süle.
Hanna-Liisa Käba 7. klass

Mesilased meil,
tüütud putukad,
igasugu tolmeldajad,
teevad meile mett.
Argo Ant 8. klass

Mesikäpp

Mina olen mesikäpp,
minu ninaks on üks täpp,
hea mesi on maitsev,
kuid mesilane on väga kaitsev.
Johanna Maria Topolev 9. klass

Mesimummu buss

Oli üks mesimummu.
Mesimummul oli buss.
Buss oli kollane ja suur.
Bussis snäkki sai.
Snäkiks nektar sai.
Maarjo Kipper 9. klass

Rahvusvaheline mesilaste päev,
mesilastel see päev kiiresti läeb.
Päev mai keskel,
sinagi sel päeval mesilast teeskle.
Hanna-Liisa Käba 7. klass

Mee tootmine

Mesilased toodavad mett,
ei talu nad liigset vett.
Õielt õiele nad käivad,
nii rahulikud näivad.
Mesilased kiirelt toodavad,
mesinikud kaua ootavad.
Mesi valmis, purki pandud,
poe letile antud.
Anni Oja 9. klass

Mesimagus

Oli üks mesimummu-preili.
Meeldis ta kõigile vähemalt veidi.
Süda oli tal suur sees.
Magus mesi oli tal alati tees.
Kui väike mesimummu oli kurb,
pidi alati teda hästi paitama.
Kui mesimummu mööda kõnnib,
kõik pead pööravad ja vaatavad.
Ann Üprus 9. klass

Halloweeni festival Zombistenis

Ammu aega tagasi oli küla nimega Zombisten, selle küla rahvas armastas halloweeni nii väga, et nad juba augustis panid halloweeni kaunistused majadele. See kõik toimus aastal 1975.

Ma olin päris väsinud oma reisist. Mõtlesin siis, et pean juba lageda taeva all magama, kuid minu õnneks leidsin küla. Hakkasin siis küla poole minema. Kui jõudsin külla, siis tuli minu juurde kloun. Ta ütles: „Tere tulemast Zombisteni, noor daam!” Ma ei julgenud midagi öelda, sest klounid olid mu suurim hirm. Ta jätkas: „Siin sa võid kõike näha, nagu näiteks ilma peata koletist, nõidasid ja teisi põnevaid asju!” Võtsin oma julguse kokku ja lõpuks küsisin: „Kas te teate, kus asub hotell?” Kloun ei vastanud, vaid hoopis näitas, kus see asub. Ma olin talle tänulik. Oma teel kohtasin nõida nimega Amelia. Temagi suundus hotelli poole.

Juba varsti lõi kell kaksteist ja hakkasin magama minema, aga siis koputas mu uksele Amelia. Tegin ukse lahti ja ta sosistas hirmunult: „See on kadunud.” „Mis on kadunud?”

küsisin ma. Amelia võttis mu särgist kinni ja vedas mind oma tupp. Ma jälle küsisin: „Mis on kadunud?” „Kuldne traditsiooniline kõrvits!” ütles ta. „Mis see on?” tahtsin ma teada. „See kõrvits on iga aasta festivalil kõrgeimal kohal, et festivalil ei oleks halba õnne,” seletas Amelia. Ma olin hämmingus.

Kohe järgmine hommik läksime otsima kuldset kõrvitsat. Vaatasime igalt poolt, kuid ei leidnud seda. Hakkasime alla andma, kuid siis nägin õudset maja mäe peal ja ütlesin: „Äkki otsime seal.” „Me võime proovida,” vastas ta.

See maja oli neetud ja õudne. Siis läksime oma teed. Läksin maja keldrisse ja seal oligi kuldne kõrvits. Pärast läksime külla tagasi ja festival võis alata. Ja kõik elasid õnnelikult elu lõpuni. Aga kes oli selle sinna pannud, on selle päevani mõistatus.

Katariina Laur 6. klass

Maagiline kivi

Elas kord üks tüdruk nimega Mia. Talle meeldis väga kommi süüa, ta sõi iga päev väga palju kommi ja ta suu oli hambaauke täis. Ta kartis väga hambaarsti ja ei tahtnud sinna minna.

Üks päev rääkis ema Miale, et hambaarsti juurest saab mänguasju ja nende sõbrad on hambahaldjad, siis muutis Mia kohe oma meelt, aga siis hakkas Mia nutma, sest tal kukkus suust hammas välja. See hammas oli väga auklik. Õhtul pani Mia hamba padja alla. Ta ei suutnud magada ja mõtles koguaeg hambahaldjatest. Paari tunni pärast jäi ta ikka magama, sest kell oli juba 12 läbi.

Hommikul üles ärgates leidis Mia oma padja alt maagilise kivi. See kivi täitis kõik ta soovid. Mia soovis esimesena, et kõik ta hambaaugud ära kaoks. Nii juhtuski ja järgmisena soovis ta, et tal oleks võime kosmosesse lennata ja seal ringi liikuda, nii juhtuski.

Mia läks esimesena Marsile. Ta nägi seal kolme tulnukat ja sai nendega sõpradeks, nad käisid iga päev üksteisel külas ja mängisid mängu. Aastatega oli Mia juba suureks kasvanud ja tal oli ka laps, kellele ta selle kivi pärandas.

Ja nii pärandasid seda kivi edasi kõik lapselapsed, lapselapselapsed lapselapselapselapsed jne kuni elu lõpuni.

Isabella Abdalla 6. klass

Ennuksemäe punker

Neljapäeval, 21. septembril sõitis Kalmetu Kooli seiklusring üheskoos Ennuksemäele. Seal matkati, veedeti koos aega lõkke ääres, uudistati punkrit ning söödi head ja paremat. Vesteldi erinevatest teemadest ja nautiti loodust. Pärast sõideti meeleolukalt tagasi Viljandi linna.

Neljapäeva pärastlõunal alustas Kalmetu Kooli juurest sõitu seiklusringi seltskond. Sõitsime bussiga Ennuksemäe matkaraja algusesse. Jätsime bussi parklasse ja võtsime vajaminevad asjad kaasa. Matkasime mööda matkarada punkrisse. Matkaraja pikkuseks oli 2,2 kilomeetrit ja selle läbisime umbes poole tunniga. Kõndides vestsime juttu ja pajatasime oma lugusid. Sten

rääkis oma kogemusest Ennuksemäel, kui ta 2021. aastal toimunud Laidoneri matka ajal sinna oli sattunud. Kuna tee oli üsna künklik, siis jooksisime allamäge. Seda tegime seepärast, et see võttis vähem energiat, kuna lasime keha lõdvaks ja mäe kalduvus tegi meie eest töö ära. Kohale jõudes panime oma asjad lõkkeplatsi äärde. Ise suundusime avastama punkrit.

Esimesest sissepääsust sisse ronides nägime kuute voodikohta, kus tollal metsavennad võisid ööbida. Voodialuste lähedal oli ka väike laud ja kaks pakku istumiseks. Laua lähedal oli ahi. Edasi liikusime allapoole. Esimeses toas oli uks, mis viis “trepini”. Trepp oli ehitatud puulaudadest, mille küljes olid peenikesed puuribad. Puulauad olid kinnitatud maasse. Kuna punker oli ehitatud mäe peale, viis trepp meid väga järsku alla. Trepp oli päris pikk ja läbis teist ava. Trepp lõppes kolmanda sissepääsu juures. Kolmanda sissepääsu juures oli ka piilumisava, mis oli ehitatud punkri luugi peale mustast võrest ja puidust.

Lõpuks, kui punker ära imetletud sai, asusime küpsetama. Lõime lõkke üles ja panime vorstid grillvarraste otsa. Grillvardad tegime puuokstest.

Mõne hetke pärast oli kõigil vorst küpsenud ja leivad söödud. Leiba luusse lastes kuulasime üksteise jutte erinevatest kogemustest. Rääkisime seinast seina teemadest. Nii kaladest, seentest, koolist kui ka matkamisest. Kui lõkke kustutatud saime, asusime teele. Teekond oli väga menukas. Rääkisime ja jooksisime. Arutasime ka kaugelt kostuvate paukude kohta. Kuna oli hakanud sõjaväeõppus nimega “Ussisõnad”, arvasin ma, et küllap nad paugutavad meile lähedal asuvas kohas.

Bussi juurde tagasi jõudes pühkisime putukad pükstelt ja ronisime bussi. Tagasisõit kestis rahulikult. Jõudsime Viljandi umbes kella poole kuue paiku. Seal suundusime erinevatesse kohtadesse: kes trenni, kes poodi.

Mitmekesi veedetud aeg oli mõnus ja kogemusterohke. Kõigil oli lõppedes hea tuju ja bussijuht, kes sai endale metsast suure kilekoti täie erinevaid seeni, läks rõõmustades koju.

Anni Oja 9. klass

Jaapani võlud ja mõnud

23. mai 2023 võtsin mina ette retke Jaapani oma pere ja tuttavatega. Jaapanis viibisime 5 päeva. Jaapan on saareriik Ida-Aasias. Kuna Jaapan asub meist väga kaugel, pidime sinna lendama lennukiga.

Otselendu Tallinnast Tokyosse ei olnud, nii et pidime esmalt sõitma lennukiga Helsingi lennujaama, kust sõitsime järgmise lennuga Narita lennujaama, mis on Tokyost väljaspool. Lend Helsingi oli lühike, kestis kuskil 20 minutit ja oli nagu bussisõit õhus. Helsingi lennujaam oli suur, tundus isegi suurem kui Narita lennujaam Jaapanis.

Helsingist lendasime kell 17 välja ja maandusime kell 7 hommikul. Lennukisõit kestis 13 tundi, selle aja sees jõudsin magada, matemaatika ülesandeid teha, muusikat kuulata ja 2 filmi ära vaadata. Naritas maandudes oli Tokyos kell 13 päeval.

Naritast sõitsime bussiga hotelli, kus saime Check-In teha ja asjad tuppä viia. Leppisime giidiga kokku, et see päev midagi suurt ei tee ja leiame midagi hamba alla iseseisvalt. Seda me ka tegime oma grupiga. Tolle päeva õhtul käisime rohkem ümbrusega tutvumas. Käisime ka Ginza tänavatel, mis on Tokyo nii-öelda kõige kallimad tänavad. Seda siis sellepärast, et sinna on kokku kogunenud kõik brändipoed ja uhked butiigid.

Teisel päeval käisime Meiji pühamus. Seal nägime geisrile pühendatud kõrgeid puud ning ilusaid hooneid. Peale pühamut käisime Harajuku linnaosa tänavatel. Harajuku on tuntud oma moe ja stiilide pärast. Seal käisime söömas ja erinevates huvitavates poodides. Suundusime peale Harajukut Akihabara linnaossa, mis on tuntud elektroonika ja Anime poolest. Seal käisime ka MaidCafe's, kus meile ilusad suurte silmadega tüdrukud juua pakkusid ja meiega pilte tegid. Sealt edasi suundusime sumot vaatama. See toimus suures saalis, kus oli hästi palju rahvast. Seal ma küll jäin algul magama, aga kokkuvõttes oli väga tore ja sumo on väga huvitav spordiala. Kui sumo oli vaadatud, suundusime tagasi hotelli, kust läksime omal käel sööma. Leidsime ühe kohalike söögikoha, mis meile koheselt hakkas meeldima. Seal saime proovida ka Saket, mis maitstes nagu käärima läinud kasemahl.

Shibuya Sky'd külastasime kolmandal päeval. See on üks kõrge hoone Shibuya linnaosas. Shibuya's asub samuti ka kuulus ristmik, kust ka üle käisime. Shibuya's külastasime ka karaokebaari, mis on täiesti teistsugune Eesti ettekujutusest. See päev tundusime ka maavärinat.

Järgmine päev läksime Vana Asakusasse. See on kaubandusega seotud piirkond. Saime selga panna kimonod. Käisime nendes läbi linna ja osalesime teetseremoonial. Ostlesime Asakusa tänavatel ja kulutasime raha. Peale Asakusat käisime jõe peal paadiga sõitmas. Nägime kõrghooneid ja huvitavaid ehitisi. See oli tore vaheldus kõndimisest. Paadiga sõitsime oma järgmisesse peatuspunkti, milleks oli TeamLab Planets. See oli kunstiline atraktsioon, kus saime erinevaid maailmu kogedes ennast lõõgastada mõnes mõttes.

Tagasi hotelli sõitsime autonoomse metroorongiga, millel ei olnud juhti.

Viimasel päeval läksime kalaturule, kust tegime viimased ostud Ginza tänavatel, mis oli viimane ettevõtmine Tokyos. Peale seda pakkisime asjad kokku ja sõitsime tagasi Naritale, kust läksime lennukile ja sellega Helsingist ümber istudes Eestisse. Reis meeldis mulle meeletult ja läheksin kindlasti tulevikus tagasi, sest see jäi lühikeseks.

Anni Oja 9. klass

Anni kimonos Tokyo tänaval

Retsept Kirju Koer

1 õun

1 marmelaad

1pk Selga küpsiseid

1,5 pk võid

Palju õnne!
õp Kaisa sünni-
päeva tort.

Võta kauss ja purusta küpsised, seejärel löika kuubikuteks marmelaad ja õun, sega küpsistega. Sulata või pliidil ja kalla segu peale. Segu paiguta toidukilesse või küpsetuspaberisse ja pane ööseks külmutuskappi.

ANEKDOODID

Juku läheb isaga läbi metsa.

"Isa, mis lind see on?" küsib poiss.

"Rähn," vastab isa.

"Aga mida ta teeb?"

"Toksib vastu puud."

"Aga miks nad teda sisse lasta ei taha?"

imestab Juku.

Poiss küsib vanaisalt, kes käis esimest korda elus teatris: "Kuidas sulle teatris meeldis?"

"Väga!" vastab vanaisa. "Eriti tore oli lõpus, kui anti mantleid. Ma võtsin kohe kolm tükki!"

Juku käest küsiti: "Miks sa koolis ei käi?"

Juku: "Lollid käivad koolis."

Jukult küsiti: "Miks sa esimesse klassi kolmandaks aastaks istuma jäid?"

Juku: "Kui isu on ja õppida viitsid, on esimeses klassis ka õppida küll ja küll!"

Miks seisavad 17 blondiini diskoteegi ukse ees?

Sest alla 18 sisse ei lasta!

Miks läheb blondiin nurka, kui tal on külm?

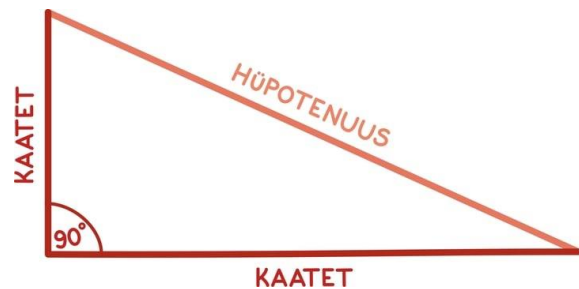
Sest tal on kooliajast meelde jäänud, et nurk on 90 kraadi.

Kaks blondiini seisavad Tallinnas ühe surnuaia juures ja vaatavad silti.

Esimene blondiin: "Uskumatu, see mees elas lausa 161 aastaseks!"

Teine blondiin: "Mis ta nimi on?"

Esimene blondiin: "Kilomeetreid Viljandini ..."

Kalmetu Sõna toimetused ene@kalmetu.vil.ee Ene Toomsalu, Helina Matusorg, Karin Mägi, Pärtel Võsu, Romet Grünberg, Anni Oja, Ann Üprus, Kevin Klein, Teodemar Arakas, Sten Mattias Topolev, Roland Mättas, Hanna-Liisa Käba, Johanna Maria Topolev.